

Cambridge University Press

978-1-107-65233-0 - The Epistle to the Hebrews: With Introduction and Notes

Edited by A. Nairne

Excerpt

[More information](#)

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ

1 ¹ΠΟΛΥΜΕΡΩΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥΤΡΟΠΩΣ *πάλαι*
 ὁ θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς προφήταις ²ἐπ'
 ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν υἱῷ, ὃν
 ἔθηκεν κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ ἐποίησεν τοὺς
 αἰῶνας· ³ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης καὶ χαρακτὴρ
 τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι
 τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καθαρισμὸν τῶν ἁμαρτιῶν ποιη-
 σάμενος ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς,
⁴ τοσούτῳ κρείττων γενόμενος τῶν ἀγγέλων ὅσῳ διαφο-
 ρώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. ⁵Τίνι
 γὰρ εἶπεν ποτε τῶν ἀγγέλων

Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γενένηκά σε,
 καὶ πάλιν·

Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτός ἐσται μοι εἰς
 γίον;
⁶ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν
 οἰκουμένην, λέγει

Καὶ προσκνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι θεοῦ.
⁷καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει
 Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα,
 καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πῦρ φλόγα·
 πρὸς δὲ τὸν υἱόν

HEBREWS

A

Ὁ θρόνος σου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα [τοῦ αἰῶνος],
καὶ ἡ ῥάβδος τῆς ἐγγύτητος ῥάβδος τῆς βασιλείας
αὐτοῦ.

⁹ ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν·

διὰ τοῦτο ἔχρισέν σε ὁ θεός, ὁ θεός σου, ἔλαϊον
ἀγαλλιᾶσεως παρὰ τοῖς μετόχοις σου·

¹⁰ καί

Σὺ κατ' ἀρχάς, κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας,
καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσιν οἱ οὐρανοί·

¹¹ αἱ τοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις·

καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθίσκονται,

¹² καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίζεις αὐτούς,

ὡς ἱμάτιον καὶ ἀλλαγίσκονται·

σὺ δὲ ὁ αὐτός εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.

¹³ πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἶρηκέν ποτε

Κάθου ἐκ δεξιῶν μου

ἕως ἄν θῶ τοῖς ἐχθροῖς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν
σου;

¹⁴ οὐχὶ πάντες εἰσὶν λειτουργικὰ πνεύματα εἰς διακονίαν
ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτη-
ρίαν;

2 ¹ Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως προσέχειν
ἡμᾶς τοῖς ἀκουσθεῖσιν, μή ποτε παραρυνώμεν. ² εἰ γὰρ
ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ
πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθ-
αποδοσίαν, ³ πῶς ἡμεῖς ἐκφενξόμεθα τηλικαύτης ἀμελή-
σαντες σωτηρίας, ἥτις, ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ
τοῦ κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη,
⁴ συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ θεοῦ σημείοις τε καὶ τέρασιν
καὶ ποικίλαις δυνάμεσιν καὶ πνεύματος ἁγίου μερισμοῖς
κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν;

⁵ Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέταξεν τὴν οἰκουμένην τὴν

μέλλουσιν, περὶ ἧς λαλοῦμεν· ⁶διεμαρτύρατο δὲ πού τις λέγων

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος ὅτι μιμησέκη αὐτοῦ,

ἢ γίος ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπη αὐτόν;

⁷Ἠλάττωσας αὐτόν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους,

δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανώσας αὐτόν,

[καὶ κατέστησας αὐτόν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου,]

⁸πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ·

ἐν τῷ γὰρ ὑποτάξει [αὐτῷ] τὰ πάντα οὐδὲν ἀφῆκεν

αὐτῷ ἀνυπότακτον. νῦν δὲ οὐπω ὁρῶμεν αὐτῷ τὰ

πάντα ὑποτεταγμένα· ⁹τὸν δὲ βραχύ τι παρ' ἀγγέλους

ἡλαττωμένον βλέπομεν Ἰησοῦν διὰ τὸ πάθημα τοῦ

θανάτου δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένον, ὅπως χάριτι

θεοῦ ὑπὲρ παντὸς γεύσεται θανάτου. ¹⁰Ἐπρεπεν γὰρ

αὐτῷ, δι' ὃν τὰ πάντα καὶ δι' οὗ τὰ πάντα, πολλοὺς

υἱοὺς εἰς δόξαν ἀγαγόντα τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας

αὐτῶν διὰ παθημάτων τελειῶσαι. ¹¹ὃ τε γὰρ ἀγιάζων

καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες· δι' ἣν αἰτίαν οὐκ

ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, ¹²λέγων

Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου,

ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε·

¹³καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἔσομαι πεπειθὼς ἐπ' αὐτῷ·

καὶ πάλιν

Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά ἃ μοι ἔδωκεν ὁ θεός.

¹⁴ἐπεὶ οὖν τὰ παιδιά κεκοινώνηκεν αἵματος καὶ σαρκός,

καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχευεν τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ

τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ

θανάτου, τοῦτ' ἐστὶ τὸν διάβολον, ¹⁵καὶ ἀπαλλάξῃ

τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἐνοχοί

ἦσαν δουλείας. ¹⁶οὐ γὰρ δή που ἀγγέλων ἐπιλαμβά-

νεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραάμ ἐπιλαμβάνεται. ¹⁷ ὅθεν ὥφειλεν κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν θεόν, εἰς τὸ ἰλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ. ¹⁸ ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεὶς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

3 ¹ Ὅθεν, ἀδελφοὶ ἅγιοι, κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι, κατανοήσατε τὸν ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν Ἰησοῦν, ² πιστὸν ὄντα τῷ ποιήσαντι αὐτὸν ὡς καὶ Μωϋσῆς ἐν [ὄλῳ] τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. ³ πλείονος γὰρ οὗτος δόξης παρὰ Μωϋσῆν ἡξίωται καθ' ὅσον πλείονα τιμὴν ἔχει τοῦ οἴκου ὁ κατασκευάσας αὐτόν. ⁴ πᾶς γὰρ οἶκος κατασκευάζεται ὑπὸ τινος, ὁ δὲ πάντα κατασκευάσας θεός. ⁵ καὶ Μωϋσῆς μὲν πιστὸς ἐν ὄλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ὡς θεράπων εἰς μαρτύριον τῶν λαληθησομένων, ⁶ Χριστὸς δὲ ὡς υἱὸς ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ. οὗ οἶκός ἐσμεν ἡμεῖς, ἐὰν τὴν παρρησίαν καὶ τὸ καύχημα τῆς ἐλπίδος [μέχρι τέλους βεβαίαν] κατὰσχωμεν. ⁷ Διό, καθὼς λέγει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον

Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσῃτε,

⁸ μὴ σκληρύνετε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παρα-
πικρασμῷ,

κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ,

⁹ οἳ ἐπείρασαν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν δοκιμασίᾳ

καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου τεσσαράκοντα ἔτη·

¹⁰ διὸ προσώχθισα τῇ γενεᾷ ταύτῃ

καὶ εἶπον Ἄεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ·

αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδοὺς μου

¹¹ ὡς ὥμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου

Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου·

¹² βλέπετε, ἀδελφοί, μή ποτε ἔσται ἐν τινὶ ὑμῶν καρδία

πονηρὰ ἀπιστίας ἐν τῷ ἀποστήναι ἀπὸ θεοῦ ζῶντος,
¹³ ἀλλὰ παρακαλεῖτε ἑαυτοὺς καθ' ἑκάστην ἡμέραν,
 ἄχρις οὗ τό Σήμερον καλεῖται, ἵνα μὴ σκληρῇσθῃ τις
 ἐξ ὑμῶν ἀπάτῃ τῆς ἀμαρτίας· ¹⁴ μέτοχοι γὰρ τοῦ
 χριστοῦ γεγόναμεν, ἐάνπερ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως
 μέχρι τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν. ¹⁵ ἐν τῷ λέγεσθαι

Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσῃτε,

Μὴ σκληρῇσθε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παρα-
 πικρασμῷ.

¹⁶ τίνες γὰρ ἀκούσαντες παρεπύκρναν; ἀλλ' οὐ πάντες
 οἱ ἐξεληθόντες ἐξ Αἰγύπτου διὰ Μωυσέως; ¹⁷ τίσιν δὲ
 προσώχθισεν τεσσεράκοντα ἔτη; οὐχὶ τοῖς ἀμαρτήσασιν,
 ὧν τὰ κῶλα ἔπεσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ; ¹⁸ τίσιν δὲ ὤμοσεν μὴ
 εἰσελεύσεσθαι εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ εἰ μὴ τοῖς ἀπει-
 θήσασιν; ¹⁹ καὶ βλέπομεν ὅτι οὐκ ἠδυνήθησαν εἰσελθεῖν
 δι' ἀπιστίαν. **4** ¹ φοβηθῶμεν οὖν μὴ ποτε κατα-
 λειπομένης ἐπαγγελίας εἰσελθεῖν εἰς τὴν κατάπαυσιν
 αὐτοῦ δοκῇ τις ἐξ ὑμῶν ὑστερηκεῖν· ² καὶ γὰρ ἐσμεν
 εὐηγγελισμένοι καθάπερ καὶ οἱ, ἀλλ' οὐκ ὠφέλησεν
 ὁ λόγος τῆς ἀκοῆς ἐκείνους, μὴ συνεκερασμένους τῇ
 πίστει τοῖς ἀκούσασιν. ³ Εἰσερχόμεθα γὰρ εἰς [τὴν]
 κατάπαυσιν οἱ πιστεύσαντες, καθὼς εἶρηκεν

Ὡς ὡμοσα ἐν τῇ ὁργῇ μου

Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσιν μου,
 καίτοι τῶν ἔργων ἀπὸ καταβολῆς κόσμου γενηθέντων,
⁴ εἶρηκεν γὰρ που περὶ τῆς ἐβδόμης οὕτως Καὶ κατέ-
 παυσεν ὁ θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν
 ἔργων αὐτοῦ, ⁵ καὶ ἐν τούτῳ πάλιν Εἰ εἰσελεύσονται εἰς
 τὴν κατάπαυσίν μου. ⁶ ἐπεὶ οὖν ἀπολείπεται τινὰς εἰσελ-
 θεῖν εἰς αὐτήν, καὶ οἱ πρότερον εὐαγγελισθέντες οὐκ
 εἰσῆλθον δι' ἀπειθειαν, ⁷ πάλιν τινὰ ὀρίζει ἡμέραν,

Σήμερον, ἐν Δαυεὶδ λέγων μετὰ τοσοῦτον χρόνον,
καθὼς προείρηται,

Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκογῇτε,

μὴ σκληρύνῃτε τὰς καρδίας ὑμῶν·

⁸εἰ γὰρ αὐτοὺς Ἰησοῦς κατέπαυσεν, οὐκ ἂν περὶ ἄλλης
ἐλάλει μετὰ ταῦτα ἡμέρας. ⁹ἄρα ἀπολείπεται σαββα-
τισμὸς τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ. ¹⁰ὁ γὰρ εἰσελθὼν εἰς τὴν
κατάπαυσιν αὐτοῦ καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων
αὐτοῦ ὥσπερ ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁ θεός. ¹¹Σπουδάζωμεν
οὖν εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν, ἵνα μὴ ἐν τῷ
αὐτῷ τις ὑποδείγματι πέσῃ τῆς ἀπειθείας. ¹²Ζῶν γὰρ
ὁ λόγος τοῦ θεοῦ καὶ ἐνεργῆς καὶ τομώτερος ὑπὲρ
πάσαν μάχαιραν δίστομον καὶ δεικνύμενος ἄχρι μερισ-
μοῦ ψυχῆς καὶ πνεύματος, ἁρμῶν τε καὶ μυελῶν, καὶ
κριτικὸς ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν καρδίας. ¹³καὶ οὐκ
ἔστιν κτίσις ἀφανὴς ἐνώπιον αὐτοῦ, πάντα δὲ γυμνὰ
καὶ τετραχλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, πρὸς δὲ
ἡμῖν ὁ λόγος. ¹⁴ἔχοντες οὖν ἀρχιερεῖς μέγαν
διεληλυθότα τοὺς οὐρανοὺς, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ,
κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας. ¹⁵οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερεῖς μὴ
δυνάμενον συναπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπει-
ρασμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα χωρὶς ἁμαρ-
τίας. ¹⁶προσερχώμεθα οὖν μετὰ παρησίας τῷ θρόνῳ
τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεος καὶ χάριν εὗρωμεν εἰς
εὐκαιρον βοήθειαν.

5 ¹Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανό-
μενος ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν θεόν,
ἵνα προσφέρῃ δῶρά [τε] καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν,
²μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ πλανώμέ-
νοις ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περικείται ἀσθένειαν, ³καὶ δι' αὐτὴν
ὀφείλει, καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτως καὶ περὶ ἑαυτοῦ

προσφέρειν περὶ ἁμαρτιῶν. ⁴καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ καλούμενος ὑπὸ τοῦ θεοῦ, καθὼς περ καὶ Ἀαρών. ⁵Οὕτως καὶ ὁ χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασεν γεννηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν

Υἱός μου εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε·

⁶καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει

Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

⁷ὁς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, δεήσεις τε καὶ ἱκετηρίας πρὸς τὸν δυνάμενον σώζειν αὐτὸν ἐκ θανάτου μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ δακρύων προσενέγκας καὶ εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς εὐλαβείας, ⁸καί περ ὦν υἱός, ἔμαθεν ἀφ' ὧν ἔπαθεν τὴν ὑπακοήν, ⁹καὶ τελειωθείς ἐγένετο πᾶσιν τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ αἴτιος σωτηρίας αἰωνίου, ¹⁰προσαγορευθεὶς ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

¹¹Περὶ οὗ πολλὸς ἡμῖν ὁ λόγος καὶ δυσερμήνευτος λέγειν, ἐπεὶ νωθοὶ γεγόνατε ταῖς ἀκοαῖς· ¹²καὶ γὰρ ὀφείλοντες εἶναι διδάσκαλοι διὰ τὸν χρόνον, πάλιν χρεῖαν ἔχετε τοῦ διδάσκειν ὑμᾶς τινὰ τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν λογίων τοῦ θεοῦ, καὶ γεγόνατε χρεῖαν ἔχοντες γάλακτος, οὐ στερεᾶς τροφῆς. ¹³πᾶς γὰρ ὁ μετέχων γάλακτος ἄπειρος λόγου δικαιοσύνης, νήπιος γάρ ἐστιν· ¹⁴τελείων δέ ἐστιν ἡ στερεὰ τροφή, τῶν διὰ τὴν ἔξιν τὰ αἰσθητήρια γεγυμνασμένα ἔχόντων πρὸς διάκρισιν καλοῦ τε καὶ κακοῦ. **6** ¹Διὸ ἀφέντες τὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ χριστοῦ λόγον ἐπὶ τὴν τελειότητα φερόμεθα, μὴ πάλιν θεμέλιον καταβαλλόμενοι μετανοίας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, καὶ πίστεως ἐπὶ θεόν, ²βαπτισμῶν διδαχὴν ἐπιθέσεώς τε χειρῶν, ἀναστάσεως νεκρῶν καὶ κρίματος αἰωνίου. ³καὶ τοῦτο

ποιήσομεν ἂν περ ἐπιτρέπη ὁ θεός. ⁴ Ἀδύνατον γὰρ τοὺς ἅπαξ φωτισθέντας γευσασμένους τε τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπουρανίου καὶ μετόχους γενηθέντας πνεύματος ἁγίου ⁵ καὶ καλὸν γευσασμένους θεοῦ ῥῆμα δυνάμεις τε μέλλοντος αἰῶνος, ⁶ καὶ παραπεσόντας, πάλιν ἀνακαινίζειν εἰς μετάνοιαν, ἀνασταυροῦντας ἑαυτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ παραδειγματίζοντας. ⁷ Ἡ γὰρ ἡ πιούσα τὸν ἐπ' αὐτῆς ἐρχόμενον πολλάκις ὑετόν, καὶ τίκτουσα βοτάνην εὐθετον ἐκείνοις δι' οὓς καὶ γεωργεῖται, μεταλαμβάνει εὐλογίας ἀπὸ τοῦ θεοῦ. ⁸ Ἐκφέρογκα δὲ ἀκάνθας καὶ τριβόλους ἀδόκιμος καὶ κατάρας ἐγγύς, ἥς τὸ τέλος εἰς καῦσιν. ⁹ Πεισμέθα δὲ περὶ ὑμῶν, ἀγαπητοί, τὰ κρείσσονα καὶ ἐχόμενα σωτηρίας, εἰ καὶ οὕτως λαλοῦμέν. ¹⁰ οὐ γὰρ ἄδικος ὁ θεὸς ἐπιλαθέσθαι τοῦ ἔργου ὑμῶν καὶ τῆς ἀγάπης ἥς ἐνεδείξασθε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, διακονήσαντες τοῖς ἁγίοις καὶ διακονοῦντες. ¹¹ ἐπιθυμοῦμεν δὲ ἕκαστον ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδείκνυσθαι σπουδὴν πρὸς τὴν πληροφορίαν τῆς ἐλπίδος ἄχρι τέλους, ¹² ἵνα μὴ νωθοὶ γένησθε, μιμηταὶ δὲ τῶν διὰ πίστewς καὶ μακροθυμίας κληρονομούντων τὰς ἐπαγγελίας. ¹³ Τῷ γὰρ Ἀβραάμ ἐπαγγελιάμενος ὁ θεός, ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχεν μείζονος ὁμόσαι, ὡμοσεν καθ' ἑαυτοῦ, ¹⁴ λέγων Εἰ μὴν εὐλογῶν εὐλογῆσω σε καὶ πληθύνων πληθύνῃ σε. ¹⁵ καὶ οὕτως μακροθυμήσας ἐπέτυχεν τῆς ἐπαγγελίας. ¹⁶ ἄνθρωποι γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὁμνύουσιν, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὅρκος. ¹⁷ ἐν ᾧ περισσότερον βουλόμενος ὁ θεὸς ἐπιδείξει τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ ἐμεσίτευσεν ὅρκῳ, ¹⁸ ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι θεόν, ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ

καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος· ¹⁹ ἢν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς, ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος, ²⁰ ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ἀρχιερεὺς γεινόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

7 ¹ Οὗτος γὰρ ὁ Μελχισεδέκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἱερεὺς τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὁ συναντήσας Ἀβραὰμ ὑποστρέφοντι ἀπὸ τῆς κοπῆς τῶν βασιλέων καὶ εὐλογήσας αὐτόν, ² ᾧ καὶ δεκάτην ἀπὸ πάντων ἐμέρισεν Ἀβραὰμ, πρῶτον μὲν ἐρμηνευόμενος Βασιλεὺς Δικαιοσύνης ἔπειτα δὲ καὶ Βασιλεὺς Σαλήμ, ὅ ἐστιν βασιλεὺς Εἰρήνης, ³ ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγενεαλόγητος, μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν μήτε ζωῆς τέλος ἔχων, ἀφωμοιωμένος δὲ τῷ υἱῷ τοῦ θεοῦ, μένει ἱερεὺς εἰς τὸ διηνεκές.

⁴ Θεωρεῖτε δὲ πηλίκος οὗτος ᾧ δεκάτην Ἀβραὰμ ἔδωκεν ἐκ τῶν ἀκροθινίων ὁ πατριάρχης. ⁵ καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν υἱῶν Λευεὶ τὴν ἱερατίαν λαμβάνοντες ἐντολὴν ἔχουσιν ἀποδεκατοῦν τὸν λαὸν κατὰ τὸν νόμον, τοῦτ' ἔστιν τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν, καί περ ἐξεληλυθότας ἐκ τῆς ὁσφύος Ἀβραάμ. ⁶ ὁ δὲ μὴ γενεαλογούμενος ἐξ αὐτῶν δεδεκάτωκεν Ἀβραάμ, καὶ τὸν ἔχοντα τὰς ἐπαγγελίας εὐλόγηκεν. ⁷ χωρὶς δὲ πάσης ἀντιλογίας τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται. ⁸ καὶ ὧδε μὲν δεκάτας ἀποθνήσκοντες ἀνθρωποὶ λαμβάνουσιν, ἐκεῖ δὲ μαρτυρούμενος ὅτι ζῇ. ⁹ καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν, δι' Ἀβραάμ καὶ Λευεὶς ὁ δεκάτας λαμβάων δεδεκάτῳται, ¹⁰ ἔτι γὰρ ἐν τῇ ὁσφύϊ τοῦ πατρὸς ἦν ὅτε συνήντησεν αὐτῷ Μελχισεδέκ.

¹¹ Εἰ μὲν οὖν τελείωσις διὰ τῆς Λευεϊτικῆς ἱερωσύνης ἦν, ὁ λαὸς γὰρ ἐπ' αὐτῆς νενομοθέτηται, τίς ἔτι χρεῖα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ἕτερον ἀνίστασθαι ἱερέα καὶ οὐ κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρὼν λέγεσθαι; ¹² μετατιθεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης

ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμου μετάθεσις γίνεται. ¹³ ἐφ' ὃν γὰρ λέγεται ταῦτα φυλῆς ἐτέρας μετέσχηκεν, ἀφ' ἧς οὐδεὶς προσέσχηκεν τῷ θυσιαστηρίῳ. ¹⁴ πρόδηλον γὰρ ὅτι ἐξ Ἰουδα ἀνατέταλκεν ὁ κύριος ἡμῶν, εἰς ἣν φυλὴν περὶ ἱερέων οὐδὲν Μωυσῆς ἐλάλησεν. ¹⁵ Καὶ περισσότερον ἔτι κατάδηλόν ἐστιν, εἰ κατὰ τὴν ὁμοιότητα Μελχισεδέκ ἀνίσταται ἱερεῖς ἕτερος, ¹⁶ ὃς οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκίνης γέγονεν ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου, ¹⁷ μαρτυρεῖται γὰρ ὅτι Σὺ ἱερεῖς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. ¹⁸ ἀθέτησις μὲν γὰρ γίνεται προαγωγῆς ἐντολῆς διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθενὲς καὶ ἀνωφελές, ¹⁹ οὐδὲν γὰρ ἐτελείωσεν ὁ νόμος, ἐπεισαγωγὴ δὲ κρείττονος ἐλπίδος, δι' ἧς ἐγγίζομεν τῷ θεῷ. ²⁰ Καὶ καθ' ὅσον οὐ χωρὶς ὀρκωμοσίας, (οἱ μὲν γὰρ χωρὶς ὀρκωμοσίας εἰσὶν ἱερεῖς γεγονότες, ²¹ ὁ δὲ μετὰ ὀρκωμοσίας διὰ τοῦ λέγοντος πρὸς αὐτόν Ὡμοσεν Κύριος, καὶ οὐ μετameληθήσεται, Σὺ ἱερεῖς εἰς τὸν αἰῶνα,) ²² κατὰ τοσοῦτο καὶ κρείττονος διαθήκης γέγονεν ἕγγυος Ἰησοῦς. ²³ Καὶ οἱ μὲν πλείονες εἰσιν γεγονότες ἱερεῖς διὰ τὸ θανάτῳ κωλύεσθαι παραμένειν. ²⁴ ὁ δὲ διὰ τὸ μένειν αὐτόν εἰς τὸν αἰῶνα ἀπαράβατον ἔχει τὴν ἱερωσύνην. ²⁵ ὅθεν καὶ σώζειν εἰς τὸ παντελὲς δύναται τοὺς προσερχομένους δι' αὐτοῦ τῷ θεῷ, πάντοτε ζῶν εἰς τὸ ἐντυγχάνειν ὑπὲρ αὐτῶν. ²⁶ Τοιοῦτος γὰρ ἡμῖν [καὶ] ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς, ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος. ²⁷ ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ. (τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ ἑαυτὸν ἀνενέγκας.) ²⁸ ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν,